

159 Tabulka pořadí osobních zájmen předmětných

3. p.	4. p.	3. p.	4. p.	3. p.
me				moi
te	le	lui	le	toi
se	la	leur	la	lui
nous	les		les	nous
vous				vous
				leur
A	B	C	D	E

V postavení před slovesem jsou možné pouze dvojice předmětných zájmen sestavené ze sloupců (A + B) nebo (B + C); v postavení za slovesem (tj. v kladném rozk. způsobu) platí pořadí (D + E).

Tvary **me**, **moi**, **te**, **toi**, **nous**, **vous** a zájmeno zvrtné **se** mají ve dvojici předmětných zájmen vždy funkci nepřímého předmětu (3. pádu).

Je-li ve dvojici předmětných osobních zájmen zájmeno 1. nebo 2. osoby, popř. zájmeno zvrtné jako předmět přímý (4. pád), pak je nutno vyjádřit nepřímý předmět samostatným osobním zájmenem s předložkou **à**, např.:

Il m'a présenté à elle.	<i>Představil mě jí.</i>
Je vous présenterai à eux.	<i>Představím vás jim.</i>
Il peut nous recommander à lui.	<i>Může mu nás doporučit. (On mu nás může doporučit.)</i>

V opačné situaci je vyjádření jednodušší:

Il me l'a présentée.	<i>Představil mi ji.</i>
Je vous les présenterai.	<i>Představím vám je.</i>
Il peut nous le recommander.	<i>Může nám ho doporučit.</i>
V rozkazovacím způsobu:	
Présentez-moi à eux.	<i>Představte mě jim.</i>
Présentez-les-moi.	<i>Představte mi je.</i>

Pozn. 1. Je lui trouve (découvre, vois, connais, suppose) du talent.	<i>Zjišťuji (objevuji, poznávám, předpokládám) u něho (u ní) nadání.</i>
2. Je le laisse deviner.	<i>Nechávám ho hádat.</i>
Je le (nebo lui) laisse deviner le résultat.	<i>Nechávám ho hádat výsledek.</i>
Je le lui laisse deviner.	<i>Nechávám ho to uhadnout.</i>
Il l'a fait chercher.	<i>Donutil ho, aby hledal. – Dal ho hledat.</i>
Il l'a fait chercher (nebo lui a fait chercher) la solution.	<i>Donutil (přiměl) ho hledat řešení.</i>
Il la (la solution) lui a fait chercher.	<i>Donutil ho, aby ho (to řešení) hledal.</i>
3. Osob. zájmena 1. nebo 2. os. ve 3. pádě se užívá někdy v citově laděné hovorové nebo lidové řeči (podobně jako v češtině):	
Fermez-moi cette porte !	<i>Zavřete mi ty dveře!</i>
Il vous lui a dit tout ça !	<i>On vám mu to všechno pověděl!</i>
(V tomto druhém příkladu následují za sebou dokonce dvě zájmena ve 3. pádě.)	

160 ZÁJMENA STŘEDNÍHO RODU **il, le**

Zájmeno **il** bývá formálním mluvnickým podmětem neosobních sloves a obrátů:

Il neige. Il tombe de la neige.	<i>Sněží. Padá sníh.</i>
Il pleut à verse.	<i>Prší, jen se leje.</i>
Il fait du vent.	<i>Je (fouká) vítr.</i>
Il me faut partir.	<i>Musím odejít (odjet).</i>
Il y a une difficulté.	<i>Je tu jedna nesnáz (potíž).</i>
Qu'y a-t-il ?	<i>Co je? Co se děje?</i>
Il est des circonstances qu'il faut prendre en considération.	<i>Jsou okolnosti, které je třeba brát v úvahu.</i>
Il est nécessaire d'y aller.	<i>Je nutné tam jít.</i>
V ustálených obrazech formální podmět někdy není vyjádřen, např.:	
Peu importe!	<i>Na tom nezáleží! Co na tom!</i>
Reste à savoir s'ils sont rentrés.	<i>Je (ještě) otázka, zda se vrátili. (A to se ještě neví, zdali...)</i>

Funkci neosobního podmětu může v některých slovních spojeních plnit zájmeno **ça (cela)**, např.:

Ça y est !	<i>Tak, a je to! Hotovo! Už to mám.</i>
Ça fait huit jours maintenant.	<i>Je to už týden.</i>
Ça suffit.	<i>To stačí. Už je toho dost.</i>

161 Zájmeno středního rodu **le** (4. pád) bývá ve větě obvykle předmětem přímým odpovídajícím českému zájmenu **to**; může zastupovat